

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Formaalet med Oprettelsen af den i dette Lovforslag omhandlede almindelige Hypothekbank for Danmark er at aabne Udgang for Laansøgende til at erholde Prioritetsslaan i fast Eiendom paa billigere Vilkaar, end det hidtil har været muligt at erholde gennem Kreditforeningerne og lignende Institutter.

Om det end ikke kan nægtes, at Kreditforeningerne og de dermed beflægtede Institutter gennem deres Virksomhed have ydet Eiendomsbesidderne en væsentlig Hjælp, kan det paa den anden Side ikke overses, at de Laan, disse Institutter have givet, ofte ere blevne forholdsvis dyre som Følge af, at Laanene ere udbetalte ikke kontant, men i de paagældende Institutters Obligationer til pari, saa at Laantagerne have maattet bære Kurstabet, der paa Grund af disse Obligationers begrænsede Marked, og da det som Følge af Forholdene hyppig er nødvendigt at forcere Salget af Obligationerne, ofte har været meget stort. En yderligere Ulempe ved den nuværende Ordning er, at Laantagerne som Følge af Laanets Udbetaling i Obligationer og disses fluktuerende Pris ikke med Sikkerhed forud kunne beregne Laanets Nettoudbytte.

Bed Oprettelsen af en almindelig hele Landet omfattende Hypothekbank har man ment at kunne væsentlig formindste disse for Laantagerne uheldige Forhold. En saadan Bank, forsynet med en betryggende Garantifond og styret af Staten, vil nemlig kunne tilveiebringe billigere Udlaansmidler end de nuværende lokale Kreditforeninger, da dens Kredit i Ind- og Udland vil være større end disses, og de af den udstedte Obligationers Kurs vil stille sig høiere end Kurserne paa de lokale Kreditforeningers Obligationer. Til Oplysning i saa Henseende skal man bemærke, at Kurserne i Hamborg den 18de Septbr. 1886 var for $3\frac{1}{2}$ pCts. svenske Hypothekbankobligationer $95\frac{3}{8}$ à $1\frac{1}{2}$ og paa 4 pCts. jydsk Landeieendoms Kreditforeningsobligationer IV. Serie $99\frac{3}{4}$.

Naar dernæst spørges om, hvorledes de af Hypothekbanken ved Salg af deres Obligationer tilveiebragte Midler kunne komme de Laansøgende til Gode, da kan dette Forhold tænkes ordnet paa forskjellig Maade, enten saaledes som i Norge, at Banken direkte (gennem selve Banken eller dens Filialer) yder Grundeierne Laan, eller, saaledes som i Sverige, at Banken kun forsyner de Kreditforeninger, der indtræde som Interessenter i Banken, med kontante Udlaansmidler, og at det da bliver disse Foreninger, som udlaane Midlerne til Grundeierne.

Denne sidste Ordning har man i nuværende Lovforslag troet at burde give Fortrinnet, dels fordi det nye Apparat, som skal sættes i Virksomhed, bliver mindre ved at benytte de alt bestaaende eller eventuelt nydannede Kreditforeninger som Mellemmand, dels af Hensyn til, at de allerede bestaaende Kreditforeninger kunne ved denne Ordning forsatte deres Virksomhed omend ganske vist under en væsentlig forandret Form i Overensstemmelse med nye af Regeringen approberede Statuter, hvis almindelige Bestemmelser man til Sikring af Ensartethed og Stabilitet har foreslaaet fastsatte ved fgl. Anordning.

Da Hypothekbankens Formaal herefter kun vil blive som Mellemmand mellem Laangiver og Laantager at skaffe Kreditforeningerne billige Udlaansmidler og derved Grundeierne billige Prioritetsslaan, vil Banken kunne overlade Kreditforeningerne de af den tilveiebragte Udlaansmidler til omtrent samme Pris, til hvilken Banken selv har erhvervet dem, idet der kun vil være Spørgsmaal om et mindre Tillæg til Dækning af Omkostninger, midlertidigt Rentetab m. m.

Dette Tillæg kunde enten ydes derved, at Banken betinger sig en noget højere Rente af de til Kreditforeningerne udlaante Midler, end den selv giver, eller derved at den Kurs, til hvilken Beløbene udlaanes til Kreditforeningerne, sættes noget lavere end den Kurs, hvortil Banken selv har laant dem; da det imidlertid maa anses for at være af væsentlig Betydning, at saavidt mulig en egal Rente fastholdes, har man i nuværende Lovforslag foretrukket det sidste Alternativ og udtrykkelig fastsat, at Udlaansrenten for de Kreditforeningerne af Banken ydede Laan skal være den samme, som Banken selv maa betale af sine Laan (§ 7. 2 Stykke).

Hvad derimod Afbetalingsvilkarene angaar, da er der ingen Nødvendighed for, at disse ere de samme for de til Kreditforeningerne ydede Laan og for de af Banken selv optagne Laan, men det maa kun paases, at de Laantagende Kreditforeningers samlede aarlige Afdrag idetmindste dækker Bankens samlede Afdragsforpligtelser. Modifikationer i Afdragsvilkarene for de Kreditforeningerne ydede Laan ville saaledes indenfor denne Grænse kunne være Gjenstand for nærmere Overenskomst.

Da Kreditforeningerne modtage Laanene af Banken kontant, er det en Selvsølge, at disse atter skulle udbetale Laanene til Eiendomsbesidderne kontant (§ 7. 3 Stykke).

Stjødnt adskilligt kan tale for, at det soli-